

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA 98/58/CE A CONSILIULUI

din 20 iulie 1998

privind protecția animalelor de fermă

(JO L 221, 8.8.1998, p. 23)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial

	NR.	Pagina	Data
► M1 Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003	L 122	1	16.5.2003

DIRECTIVA 98/58/CE A CONSILIULUI

din 20 iulie 1998

privind protecția animalelor de fermă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât toate statele membre au ratificat Convenția europeană pentru protecția animalelor de fermă (denumită în continuare „Convenția”); întrucât Comunitatea a aprobat, de asemenea, această Convenție prin Decizia 78/923/CEE ⁽⁴⁾ și a depus instrumentul său de aprobare;

întrucât Comunitatea, în calitate de parte contractantă, trebuie să pună în aplicare principiile stabilite de Convenție;

întrucât aceste principii includ furnizarea de adăposturi, hrană, apă și îngrijiri adecvate nevoilor fiziologice și etologice ale animalelor, în conformitate cu experiența dobândită și cunoștințele științifice;

întrucât Comunitatea ar trebui, de asemenea, să ia în continuare măsuri pentru aplicarea uniformă a Convenției și a recomandărilor acesteia și pentru adoptarea unor norme speciale privind aplicarea prezentei directive;

întrucât Parlamentul European, în rezoluția sa din 20 februarie 1987 privind politica pentru bunăstarea animalelor ⁽⁵⁾, a solicitat Comisiei să propună norme comunitare care să acopere aspecte generale legate de creșterea animalelor;

întrucât Declarația nr. 24 anexată la Actul Final al Tratatului privind Uniunea Europeană invită instituțiile europene și statele membre să acorde o mare atenție cerințelor de bunăstare a animalelor atunci când elaborează și pun în aplicare legislația comunitară, în special în domeniul politicii agricole comune;

întrucât diferențele care pot denatura condițiile concurenței se opun bunei funcționări a organizării pieței de animale;

întrucât, prin urmare, este necesar să se stabilească standarde comune minime pentru protecția animalelor de fermă pentru a se asigura dezvoltarea rațională a producției și pentru a facilita organizarea pieței de animale; întrucât, în acest scop, este necesar să se ia în considerare dispozițiile privind bunăstarea animalelor deja prevăzute de normele comunitare;

întrucât ar trebui întreprinsă o analiză comparativă a dispozițiilor privind bunăstarea animalelor aplicabile în cadrul Comunității și în anumite țări terțe, precum și o evaluare a acestora, în vederea stabilirii naturii inițiativelor comunitare viitoare care au ca scop eliminarea denaturării concurenței,

⁽¹⁾ JO C 156, 23.6.1992, p. 11.

⁽²⁾ JO C 337, 21.12.1992, p. 225.

⁽³⁾ JO C 332, 16.12.1992, p. 22.

⁽⁴⁾ JO L 323, 17.11.1978, p. 12.

⁽⁵⁾ JO C 76, 23.3.1987, p. 185.

▼B

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă stabilește standardele minime pentru protecția animalelor de fermă.
- (2) Aceasta nu se aplică:
 - (a) animalelor care trăiesc în mediul sălbatic;
 - (b) animalelor destinate participării la competiții, expoziții, manifestări, evenimente sau activități culturale sau sportive;
 - (c) animalelor pentru experimente sau animalelor de laborator;
 - (d) nevertebratelor.
- (3) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare speciale prevăzute în altă parte, în special Directivelor 88/166/CEE ⁽¹⁾, 91/629/CEE ⁽²⁾ și 91/630/CEE ⁽³⁾, care se aplică în continuare.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „animal”: orice animal (inclusiv pești, reptile sau amfibieni) crescut sau deținut pentru producția de alimente, lână, piele sau blană sau pentru alte scopuri agricole;
2. „proprietar” sau „deținător”: orice persoană fizică sau juridică, responsabilă pentru animale sau care are paza juridică, temporară sau permanentă, a acestora;
3. „autoritate competentă”: autoritatea competentă în sensul articolului 2 alineatul (6) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽⁴⁾.

Articolul 3

Statele membre adoptă dispoziții pentru ca proprietarii sau deținătorii să ia toate măsurile necesare pentru a garanta bunăstarea animalelor acestora și pentru a se asigura că aceste animale nu suportă dureri, suferințe sau vătămări inutile.

Articolul 4

Statele membre se asigură că sunt în conformitate cu dispozițiile prevăzute de anexă condițiile în care sunt crescute sau deținute animalele (cu excepția peștilor, a reptilelor și a amfibienilor), având în vedere specia și gradul lor de dezvoltare, adaptare și domesticire, precum și nevoile lor fiziologice și etologice, în conformitate cu experiența dobândită și cunoștințele științifice.

⁽¹⁾ Directiva 88/166/CEE a Consiliului din 7 martie 1988 de respectare a hotărârii Curții de Justiție în cauza 131-86, (anularea Directivei 86/113/CEE a Consiliului din 25 martie 1986 de stabilire a standardelor minime pentru protecția găinilor ouătoare crescute în baterii) (JO L 74, 19.3.1988, p. 83).

⁽²⁾ Directiva 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a standardelor minime pentru protecția vîștelor (JO L 340, 11.12.1991, p. 28). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/2/CE (JO L 25, 28.1.1997, p. 24).

⁽³⁾ Directiva 91/630/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a standardelor minime pentru protecția porcilor (JO L 340, 11.12.1991, p. 33).

⁽⁴⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/118/CEE (JO L 62, 15.3.1993, p. 49).

Articolul 5

(1) Comisia prezintă Consiliului orice propuneri care ar putea fi necesare pentru aplicarea uniformă a Convenției europene pentru protecția animalelor de fermă și, pe baza unei evaluări științifice, orice recomandări făcute în temeiul acestei convenții, precum și orice alte norme speciale.

(2) De asemenea, o dată la cinci ani și pentru prima dată la cinci ani după data intrării în vigoare a prezentei directive, Comisia, pe baza experienței dobândite de la data punerii în aplicare a prezentei directive, în special cu privire la măsurile menționate la alineatul (1) și la dezvoltările tehnice și științifice, prezintă Consiliului un raport însoțit de orice propuneri adecvate care iau în considerare concluziile raportului.

(3) Consiliul hotărăște cu majoritate calificată cu privire la aceste propuneri.

Articolul 6

(1) Statele membre se asigură că autoritatea competentă efectuează inspecții pentru a verifica respectarea dispozițiilor prezentei directive. Aceste inspecții pot avea loc în același timp cu controalele efectuate în alte scopuri.

(2) Începând cu o dată ce urmează a fi stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (3), statele membre prezintă Comisiei rapoarte privind inspecțiile menționate la alineatul (1). Comisia prezintă Comitetului permanent veterinar un rezumat al acestor rapoarte.

(3) Până la 1 iulie 1999, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9, Comisia prezintă propuneri în vederea armonizării:

- (a) inspecțiilor impuse în temeiul alineatului (1);
- (b) formatului, conținutului și frecvenței de prezentare ale rapoartelor menționate la alineatul (2).

Articolul 7

(1) Ori de câte ori este necesară aplicarea uniformă a cerințelor prezentei directive, experții sanitar-veterinari ai Comisiei pot, în colaborare cu autoritățile competente:

- (a) să verifice dacă statele membre se conformează cerințelor respective;
- (b) să efectueze controale la fața locului pentru a asigura conformitatea controalelor cu prezenta directivă.

(2) Statul membru pe teritoriul căruia se efectuează inspecția acordă experților sanitar-veterinari ai Comisiei tot sprijinul necesar de care aceștia ar putea avea nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Rezultatul controalelor efectuate trebuie discutat cu autoritatea competentă din statul membru în cauză înainte de elaborarea și difuzarea unui raport final.

(3) Autoritatea competentă din statul membru în cauză ia toate măsurile care ar putea fi necesare pentru a ține seama de rezultatele controlului.

(4) În cazul în care este necesar, se adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9, norme de aplicare a prezentului articol.

▼B*Articolul 8*

(1) Până la 30 iunie 1999 Comisia prezintă Consiliului un raport privind:

- comparația dintre dispozițiile cu privire la bunăstarea animalelor din Comunitate și cele din țările terțe furnizoare ale Comunității;
- posibilitatea de a obține ca principiile privind bunăstarea animalelor prevăzute de prezenta directivă să fie acceptate mai larg la nivel internațional și
- măsura în care obiectivele Comunității în raport cu bunăstarea animalelor riscă să fie compromise ca urmare a concurenței țărilor terțe care nu aplică standarde echivalente.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de propunerile necesare în scopul eliminării denaturării concurenței.

▼M1*Articolul 9*

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ⁽²⁾.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B*Articolul 10*

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative, inclusiv eventualele sancțiuni, necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 1999, cu excepția cazului în care Consiliul hotărăște altfel în temeiul raportului menționat la articolul 8. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Cu toate acestea, după 31 decembrie 1999, statele membre, în conformitate cu normele generale din Tratat, pot menține sau aplica pe teritoriul lor dispoziții pentru protecția animalelor de fermă mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste măsuri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ANEXĂ

Personal

1. Animalele sunt îngrijite de un personal suficient de numeros care deține aptitudinile, cunoștințele și capacitățile profesionale adecvate.

Inspecție

2. Toate animalele deținute în sisteme de creștere, a căror bunăstare depinde de o îngrijire frecventă acordată de oameni sunt inspectate cel puțin o dată pe zi. Animalele crescute sau deținute în alte sisteme sunt inspectate la intervale suficiente pentru a evita orice suferințe.
3. Se pune la dispoziție un sistem de iluminare adecvat (fix sau mobil) pentru a permite în orice moment inspectarea amănunțită a animalelor.
4. Orice animal care pare bolnav sau rănit trebuie să fie îngrijit în mod adecvat fără întârziere, și, în cazul în care un animal nu răspunde la aceste îngrijiri, trebuie să fie consultat cât mai repede posibil de un medic veterinar. În cazul în care este necesar, animalele bolnave sau rănite sunt izolate într-o încăpere adecvată, echipată, după caz, cu un așternut uscat și confortabil.

Păstrarea registrelor

5. Proprietarul animalelor sau deținătorul acestora păstrează un registru care să conțină toate tratamentele medicale efectuate, precum și numărul de animale moarte găsite la fiecare inspecție.

Orice informații echivalente a căror păstrare este necesară în alte scopuri sunt suficiente în sensul prezentei directive.

6. Aceste registre sunt păstrate pentru o perioadă de cel puțin trei ani și sunt puse la dispoziția autorității competente atunci când se efectuează o inspecție sau la cerere acesteia.

Libertatea de mișcare

7. Libertatea de mișcare a unui animal, în funcție de specia căreia îi aparține și în conformitate cu experiența dobândită și cu cunoștințele științifice, nu trebuie îngrădită astfel încât să i se cauzeze animalului suferințe sau vătămări inutile.

Atunci când un animal este ținut legat sau închis în mod continuu sau regulat, trebuie să i se aloce un spațiu suficient pentru a ține seama de nevoile sale fiziologice și etologice, în conformitate cu experiența dobândită și cu cunoștințele științifice.

Clădiri și adăposturi

8. Materialele utilizate la construirea adăposturilor și, în special, cele care urmează a fi utilizate pentru țarcuri și echipamente cu care animalele pot intra în contact, trebuie să nu fie dăunătoare pentru animale și trebuie să permită o bună curățare și dezinfectare.
9. Adăposturile și accesoriile pentru legarea animalelor sunt construite și întreținute astfel încât să nu aibă margini ascuțite sau porțiuni ieșite în relief care să poată răni animalele.
10. Circulația aerului, nivelul de pulberi, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrația de gaze trebuie menținute în limite care să nu fie dăunătoare animalelor.
11. Animalele ținute în clădiri nu trebuie ținute în permanență în întuneric, dar nici nu trebuie expuse la lumină artificială fără întreruperile necesare. În cazul în care lumina naturală este insuficientă pentru a răspunde nevoilor fiziologice și etologice ale animalelor, trebuie prevăzut un sistem de iluminare artificială adecvat.

Animale care nu sunt ținute în adăposturi

12. Animalele care nu sunt ținute în adăposturi sunt, după caz și în măsura posibilităților, protejate împotriva intemperiilor, a animalelor de pradă și a riscurilor pentru sănătatea lor.

▼B**Echipamente automate sau mecanice**

13. Toate echipamentele automate sau mecanice care au un rol esențial pentru sănătatea și bunăstarea animalelor trebuie inspectate cel puțin o dată pe zi. Orice defecțiune constatată trebuie remediată imediat, sau, în cazul în care acest lucru este imposibil, trebuie luate măsurile necesare pentru protejarea sănătății și a bunăstării animalelor.

În cazul în care sănătatea și bunăstarea animalelor depind de un sistem de ventilație artificial, trebuie prevăzut un sistem de rezervă adecvat pentru a garanta reînnoirea suficientă a aerului suficientă pentru protejarea sănătății și a bunăstării animalelor în cazul unei defecțiuni a sistemului, precum și un sistem de alarmă pentru avertizarea defecțiunii. Sistemul de alarmă trebuie testat periodic.

Hrană, apă și alte substanțe

14. Animalele trebuie să primească o hrană completă, adaptată vârstei și speciei acestora, care să le fie administrată în cantități suficiente pentru a le menține într-o stare bună de sănătate și pentru a le satisface nevoile nutriționale. Nici un animal nu trebuie hrănit sau adăpat astfel încât să i se cauzeze suferințe sau vătămări inutile, iar hrana sau rația de lichide nu trebuie să conțină nici o substanță care să îi poată cauza suferințe sau vătămări inutile.
15. Toate animalele trebuie să aibă acces la hrană la intervalele adecvate nevoilor lor fiziologice.
16. Toate animalele trebuie să aibă acces la o cantitate suficientă de apă de o calitate adecvată sau trebuie să își poată satisface nevoia de lichide prin alte mijloace.
17. Instalațiile de alimentare și adăpare trebuie concepute, construite și amplasate astfel încât să se limiteze riscurile de contaminare a hranei și apei, precum și efectele negative ale rivalității dintre animale.
18. Nu trebuie administrate animalelor nici un fel de alte substanțe, cu excepția substanțelor administrate în scopuri terapeutice sau profilactice sau în scopul tratamentului zootehnic așa cum este definit la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 96/22/CE ⁽¹⁾, decât în cazul în care s-a demonstrat prin studii științifice privind bunăstarea animalelor sau din experiența dobândită că efectul substanței respective nu este dăunător pentru sănătatea sau bunăstarea animalului.

Mutilări

19. Până la adoptarea unor dispoziții speciale cu privire la mutilări în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5, și fără a aduce atingere Directivei 91/630/CEE, se aplică dispozițiile naționale în materie, în conformitate cu normele generale ale Tratatului.

Metode de creștere

20. Nu trebuie să se practice metode de creștere naturale sau artificiale care provoacă sau pot provoca suferințe sau vătămări animalelor în cauză.
- Prezenta dispoziție nu interzice utilizarea anumitor metode care pot provoca suferințe sau vătămări minime sau temporare sau care necesită intervenții care nu cauzează vătămări de lungă durată, cu condiția ca aceste metode să fie permise de dispozițiile naționale.
21. Nu se pot crește animale într-o crescătorie decât cu condiția să se poată estima, într-o manieră rezonabilă, în baza genotipului sau fenotipului, că ținerea acestora în crescătorie nu are efecte negative asupra sănătății sau bunăstării lor.

⁽¹⁾ Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor beta-agoniste (JO L 125, 23.5.1996, p. 3).